

2 Я който влѣзи презъ врата та, пѣстырь є на-овцѣ те:

3 Нѣмѣ двѣрники ѿ вѣра: и овцѣ те мѣ слѣшатъ гласятъ: и свой те овцѣ вѣка по имени, и искарѣва ги вжнѣ.

4 И когѣто искарѣ вжнѣ свой те овцѣ, ходи предъ нѣхъ: а овцѣ те по него идаѣтъ, зашто знаѣтъ неговатъ гласъ.

5 Я по чѣждѣ (гласъ) не щѣтъ да пойдѣтъ, но ще повѣгнатъ ѿ него: зашто не знаѣтъ чѣждѣ гласъ.

6 Таа притча имъ рече Исѣсъ: но они не разѣмѣха шо кѣше оновѣ што имъ дѣмаше.

7 И рече имъ пакъ Исѣсъ: истина истина ви говоримъ, зашо азъ самъ врата та на-овцѣ те.

8 Оички те, който са дошли по на предъ ѿ мене, хайдѣте са и развѣйницѣ: но не послѣшаха ги овцѣ те.

9 Язъ самъ врата та, който влѣзе презъ мене, ще да се спасе: и ще влѣзе и ислѣзе, и пѣша ще да намери.

10 Хайдѣтино не дохождѣ (за дрѣго) токму да оубѣе и погѣби: азъ дойдѣхъ да имѣтъ живѣтъ, и по много да имѣтъ.

11 Язъ єсмь пѣстырь добръй: добръй пѣстырь по-

лѣга си дѣшѣ та за овцѣ те.

12 Я наѣмнико, който не є пѣстырь, на когѣто не са овцѣ те свой, като видѣди вжкжѣтъ че иде, ѿстѣкѣ овцѣ те и вѣга: а вжко ги разгрѣбѣва, и разпржсѣва овцѣ те.

13 Я наѣмнико вѣга, зашто є наѣмникъ, и не ради за овцѣ те.

14 Язъ єсмь пѣстырь добръй, и знаѣмъ мой те и тѣа ме знаѣтъ.

15 Какѣто ме знаѣе отѣцъ, така знаѣмъ и азъ отѣцъ: и дѣшѣ та си полагаѣмъ за овцѣ те.

16 И дрѣги овцѣ имамъ, който не са ѿ тоѣ двѣръ: и нѣхъ трѣбѣва да доведѣмъ: и ще да чѣлѣтъ гласятъ ми, и ще да бѣде єдно стѣдо, и єдинъ пѣстырь.

17 Затока ме ѿбѣча Оцъ, зашто азъ полагаѣмъ дѣшѣ та си, да а прѣимѣмъ пакѣи.

18 Никой а не зѣма ѿ мене, но азъ а полагаѣмъ самовѣлно, имамъ влѣсть да а положимъ, и имамъ влѣсть пакѣи да а зѣемѣмъ: таа заповѣдъ прѣлѣхъ ѿ Оцѣ моего.

19 И вѣдѣ пакѣи препирѣнѣе по междѣ идѣйте за тѣа словеса.

20 Имнозина ѿ нѣхъ дѣмаха: вѣсѣ има, и лѣдѣ є: зашо го слѣшатѣ;